

08 επαναληπτικά Θέματα

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΑΡΧΑΙΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

- Kai aporō , giatí kanénaç apó esás dēn piستeúei óti kínđunueñi maçí kai η δημοκρατία maç, an kai éxouñ olygadixk polítevma oi Xíoi kai oi Muttılennaioi kai tawda da oi Ródioi kai σχedón óloí oi áñðowpoí odhgouñtai se autή tη mօdphí /douleías, ouñte sképtetai autó, óti dñladañ se kamia perepitwase ðe ðha aþhsoñv anepqreáasth tη δημοκρατía saç, an óla stis pólæis oqganawboñ katal to olygadixk polítevma. Giatí gnaworízauñ óti kanénaç álløs ðe ðha mpoqouñse na apokatastήsei páli tññ elenwedriá ap'ópon loipón pereiménon ðti ðha tuñs sumbeí kápoio nako, ðha ðeñhsoñv na to býalouñ apó tñ meñsə.**
- O Dñmooðthénñs tonízei ton olygadixk kínđunno kai to qðlo pou pðrpeñi na paíxei ñ Athήna, gíta na matayáswi tññ kínđunno autó. Etosí, eñqraázei tññ eñplññ tñ, eñpeidh ðiñ Athñgai ðen antilañbáñontai tññ kínđunno apó tññ eñáplawose tññ olygadixiñ. Episñmaínei ðwas ñ ðuspiñtía pðos ta olygadixk kathesotáta sôzéi tñ ðemooðthánia apó endeñoméñ katalusñtñ tñs, enw ñ filiá pðos autá eñvai adñnatñ lógyw tñs antíthésis pðos tñ ðemooðthánia. Episñs, anañférøi óti ðiñ katalúñontes tñ ðemooðthánia pðrpeñi na ðeñhsoñv eñhðoí tññ anðowpoñ kai téløs upenññiñ tññ empeiria apó tuñs triakontta kai tñs ðeñhafñxies ðe ðiñ ðemooðthánia pólæis, mia empeiria akóma nawpñ kai tðaumatiññ gíta tñ ðemooðthánia Athñna.**
- O Dñmooðthénñs, gíta na stñqorízei tñs apóñveis tuñ, pðrøa apó ta loçiká epixeiðñmáta katalafeygei kai se stñixéia tuñ ñthouñ tññ akroatáñ. Etosí pðoþbáll ei to ðemooðthánia qðrññma tññ Athñgaiñ, tññ agápñ pðos tññ elenwedriá kai tññ apéxhñeia tuñs pðos ta tñðaumatiññ polítevñmata. Ðen pðrpeñi ðiñ Athñgai ñ exaiñtias tuñ mísouñ tuñs gíta tuñs Ródioi ñ adiafodñsouñ gí' autouñ kai na epitqéñsouñ tññ epixkártñsñ tññ olygadixiñ stññ pólë, diñtì o kínđunnoñ tóte ðha apelihñsei kai tññ idia tññ Athñna. Epoméñaw, ñ apokatastásañ tñ ðemooðthánia stñ Ródio ðha eñvai sumférðouñsa kai anañgkaíya gíta tññ athñgaiñ ðemooðthánia. O qñtòrañs éxontas ñskopó na ñfobíseñ tuñs akroatéñ, gíta na eñkñrñouñ tññ pðrðtasañ tuñ, eñpidiñkwi na tuñs ñfotísieñ sunnaisþhmatiká kai na stñqéñsouñ tññ pðrðsóxh tuñs óchi stñ sunnaisþhfiðoñ tññ Ródioi ñto ñpaðelthóñ allá ñto endeñoméñ**

κατάλυσης της δημοκρατίας, αν οι Αθηναίοι δε βοηθήσουν τους Ροδίους. Δεν είναι οι Ρόδιοι που κινδυνεύουν αλλά η δημοκρατία.

4. α. Ο ρήτορας στις συγκεκριμένες παραγράφους (§14-16) προσπαθεί να αναιρέσει το πιο ισχυρό επιχείρημα των αντιπάλων του που είναι η αντισυμμαχική συμπεριφορά των Ροδίων εις βάρος της Αθήνας. Το επιχείρημα αυτό έβρισκε σημαντικό έρεισμα στη μητρικακία των Αθηναίων πολιτών, ο τρόπος όμως με τον οποίο το αντιμετωπίζει ο Δημοσθένης είναι αριστοτεχνικός.

β. Στην προσπάθειά του να καταπραύνει τους Αθηναίους πολίτες κάνει ακριβώς το αντίθετο από αυτό που θα περίμενε κανείς. Υπερασπίζεται τους Ροδίους κατηγόρωντας τους δριμύτατα!

Στην αρχή την ευθύνη για τα γεγονότα καταλογίζει μόνο στους Ροδίους αποσιωπώντας τα λάθη των Αθηναίων για τη διάλυση της συμμαχίας, με σκοπό να μηδυσαρεστήσει τους συμπολίτες του. Στη συνέχεια με έντεχνο τρόπο μεταβιβάζει την ευθύνη από το σύνολο των Ροδίων στο ολιγαρχικό κόμμα και σε μερικούς "εξαπατηθέντες" δημοκρατικούς και στο τέλος εμμέσως στο Μαύσωλο και την Αρχεμούδα, διότι δι Ρόδιοι δεν κατέχουν την εξουσία "δι'εαυτων". Με τον τρόπο αυτό κολακεύει το αυτοσυναίσθημα των Αθηναίων τονίζοντας την ανωτερότητά τους και ειρωνευόμενος τους Ροδίους, οι οποίοι όμως έχουν ήδη τιμωρηθεί για την αλαζονεία τους και πιθανώς έχουν συνετισθεί.

5. Η "πρόθεσης" απολογεί συνήθως μετά το προοίμιο και είναι η σύντομη έκθεση του θέματος με το οποίο θα ασχοληθεί ο ρήτορας. Η "πρόθεσης" δε συγκαταλέγεται στα κύρια μέρη ενός ρητορικού λόγου. Σε αντίθεση με την "πρόθεση" η "διήγησης" είναι ένα από τα κύρια μέρη του ρητορικού λόγου. Στο μέρος αυτό ο ρήτορας εκθέτει τα σχετικά με το θέμα γεγονότα, τα οποία κρίνει ότι είναι ελλιπή ή εσφαλμένως γνωστά ή εντελώς άγνωστα στους ακροατές. Φροντίζει να τονίσει εδώ τα ευνοϊκά στοιχεία και να μειώσει τη σημασία όσων είναι ασύμφορα. Φροντίζει, δηλαδή η "διήγησης" να μη ζημιώσει το σκοπό της αγόρευσής του. Δεν παραλείπει να περιγράψει και ασημαντα περιστατικά, αν από αυτά ο ακροατής ενδέχεται να πειστεί για τη χρηστότητα του ήθους του ρήτορα ή για την κακότητα του αντιπάλου.

- 6. α.** δέω: δέηση, ένδεια
 συστήσεται : σύστημα, αντικατάσταση
 ἀνελεῖν: αἴρεση, καθαίρεση
 πεπονθότων: πάθος, πένθος
 παραινῶ: ἐπαινος, συναίνεση

- β.** θαυμάζω = ἀπορῶ , ἐκπλήττομαι, ἐξίσταμαι, ἄγαμαι, ἐκθαυμβοῦμαι
 ἔάσονταιν = ἀφίημι, μεθίημι, ἐπιτρέπω, λείπω
 βουλήσονται = ἐθέλω, ἐπιθυμω, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, ποθῶ
 αδικοῦντες = βλάπτω, κακουργῶ, βιάζομαι, ἀσχημονῶ
 ἵσασι = γιγνώσκω, ἐπίσταμαι

ΕΠΟΥΛΩΤΗΡΙΟ ΚΑΝΑΜΑΤΑ

Γ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

1. Γιατί εγώ τριγυρίζω (στην πόλη), χωρίς να κάνω τίποτε άλλο παρά να προσπαθώ να σας πείσω και τους νεότερους και τους μεγαλύτερους, να μη φροντίζετε ούτε για τα σώματα ούτε για τα χρήματα πρωτύτερα ούτε τόσο πολύ όσο για την ψυχή, πως θα γίνει όσο το δυνατόν καλύτερη, λέγοντας ότι δε γίνεται η αρετή από τα χρήματα, αλλά τα χρήματα από την αρετή και όλα τα άλλα αγαθά για τους ανθρώπους και στην ιδιωτική και στη δημόσια ζωή. Αν λοιπόν λέγοντας αυτά διαφθείρω τους νέους, θα μπορούσαν αυτά να είναι βλαβερά· αν όμως κάποιος υποστηρίζει ότι λέω διαφορετικά από αυτά, δε λέει τίποτα.

2. α) οὐδεμιᾶ

πράττουσι(ν)

σώμασι(ν)

ἀμείνονας/ἀμείνους

ἀπασῶν

ἰδιωτάτω

δημοσίαν

τοῦτο

τινά/ἄττα

ἐμοῦ/μου

β) περιήει

περίελθε

ἐπιμελοῦνται

ἐπιμεμελημένοι εἴητε/εἴτε

γενοῦ

γεγένησο

διαφθερεῖς

διαφθείραι

φαμεν

φάναι

3. α) ὕμῶν: γενική συγκριτική από τα νεωτέρους και πρεσβυτέρους

χρημάτων: αντικείμενο στο ἐπιμελεῖσθαι

ώς ἀρίστη: κατηγορούμενο στο ψυχή που εννοείται μέσω του συνδετικού ρήματος ἔσται

ἄπαντα: κατηγορηματικός προσδιορισμός στο ἀγαθὰ

τοῖς ἀνθρώποις: δοτική προσωπική χαριστική

λέγειν: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο φησί

β) Ο υποθετικός λόγος δηλώνει το πραγματικό:

Υπόθεση: εἰ διαφθείρω (εἰ + οριστική)

Απόδοση: ἀν εἴη (δυνητική ευκτική)

Για να δηλώνει το προσδοκώμενο:

Υπόθεση: ἀν διαφθείρω (ἀν + υποτακτική)

Απόδοση: ἔσται/ἔστω/ἀν εἴη (οριστική μέλλοντα/προστακτική/
δυνητική ευκτική)

γ) Ισοδύναμη συντακτικά έκφραση είναι το ειδικό απαρέμφατο:

«οὐκ ἐκ χρημάτων ἀρετὴν γίγνεσθαι»

